

В БЪЛГАРИЯ Е СЛАБА УСВОЯЕМОСТТА НА СРЕДСТВА ОТ ЕВРОПЕЙСКИТЕ ФОНДОВЕ, КОНСТАТИРА АЛЕН СЕРВАНТИ ОТ ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ В ИНТЕРВЮ ЗА ПОРТАЛ ЕВРОПА

Публикуван на: 02-06-2006

Източник: [Портал ЕВРОПА](#)

Интервю на Портал ЕВРОПА с Ален Серванти, старши съветник по международни отношения в отдел "Комуникация и информация" в Генерална дирекция "Разширяване" на Европейската комисия.

Г-н Серванти, умее ли Европейската комисия да диалогизира?

Откакто се случи крахът на референдумите за Европейската конституция в Холандия и Франция миналата година, вероятно сме в дефицит на комуникация и добра степен на "обясняемост" от наша страна пред европейската общественост. Имам предвид – обясняването на залозите, свързани с конституцията и бъдещето на Европа. Чрез различни средства се опитваме да повишим интензивността на общуване с европейската публика. В Генерална дирекция "Разширяване", в която аз работя, се грижим да информираме европейските граждани за процеса на разширяването на ЕС. Информирането на гражданите на страните-кандидатки е поверено на нашите делегации, т.е. Делегациите на Европейската комисия. Например в Делегацията в София на ул. "Московска" има информационно бюро, което е отворено за обществеността. Поддържа интернет-страници, плащаме за обучения на журналисти, както и – доколкото можем – за телевизионно време.

Преди дни еврокомисарят по административните въпроси Сийм Калас обнародва мерки за повече прозрачност на ЕК. Той предлага регистър за лобистите, който обаче има само препоръчителен характер. Това достатъчно ли е за постигане на прозрачност?

Европейската комисия вече има база данни с всички различни асоциации в Брюксел – знаем, че много частни компании се занимават с лобистка дейност там... Неколкократно бяха правени опити за регламентиране на този бизнес. Аз обаче не мисля, че твърде стриктното регламентиране би довело автоматично до прозрачност. Ние, служителите на ЕК, имаме цял ред правила, които трябва да спазваме, когато контактуваме с лобисти.

Често ли се случва висши служители на Комисията да преминават на скъпоплатена работа в частния сектор?

Да, има редица случаи, много хора се развиват така... Те отиват в частни компании – например в "Майкрософт", или в големи професионални организации: примерно земеделски... а така също бивши висши служители на ЕК, занимавали се със законодателство, регламентиращо конкуренцията, стават адвокати в частни компании. Действително, тези неща са факт. Но трябва да се подчертае, че те се случват в много по-малка степен, отколкото в Съединените щати, и дори отколкото в някои страни-членки на ЕС. Там преминаването от публичната администрация в частния сектор се приема като нещо съвсем нормално. Дори в САЩ това става автоматично – при

В БЪЛГАРИЯ Е СЛАБА УСВОЯЕМОСТТА НА СРЕДСТВА ОТ ЕВРОПЕЙСКИТЕ ФОНДОВЕ, КОНСТАТИРА АЛЕН СЕРВАНТИ ОТ ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ В ИНТЕРВЮ ЗА ПОРТАЛ ЕВРОПА

смяна на политическата власт, висшите функционери сдават постовете си и намират работа в частната сфера.

Споменахте САЩ – приложим ли е на европейска почва законодателният модел, по който зад Океана е уреден въпросът с регистрацията и прозрачността на лобистката дейност?

Не можем да градим законодателство за един сектор, без да проведем консултации с работещите в този сектор, професионалните съсловия. 13 години от работата ми в ЕК преминаха в Генерална дирекция "Телекомуникации". Тогава подготвихме европейското законодателство, регламентиращо телекомуникационния сектор. Несериозно беше да се мисли, че можем да напишем тези закони, без да сме в контакт с индустриалците – телекомуникационните оператори, производителите на съответните ресурси за отрасъла, и пр. С една дума – с корпоративния бизнес... Веднага трябва да кажа, че ние се консултирахме и с потребителите на комуникационните услуги – чрез синдикатите и други граждански организации. Така че подобни сдружения, които защитават определени – и различни – интереси, са съвсем нормални за функционирането на демокрацията.

Сравними ли са различните европейски институции по степен на прозрачност – например кой е по-прозрачен: Европейската комисия или Европейският парламент?

Ролите на двете институции не са съвсем еднакви: в ЕП всичко се дискутира публично. Що се отнася до Комисията, в нейните кабинети се работят хиляди папки, подготвят се... Предметът на работа не изисква непременно всички документи да бъдат публични във всички фази на подготовката им – а едва след като бъдат официално приети от Комисията. Така е и в националните администрации. Всички документи, които Комисията определя за публични, са общодостъпни.

Докладите на експертите от партньорските проверки публични ли са?

По принцип не.

Един въпрос за прозрачността в етапите на преговори, водени от Комисията с присъединяващите се страни – като нашата. Как е уредена тя?

Не е точно, че ЕК води преговорите с присъединяващите се страни. Комисията извършва "скрийнинг", изготвя докладите от този "скрийнинг", след което предлага неформално на Съвета общи преговорни позиции. Но официално, и според договорите, преговорите се водят между председателството на съюза от името на 25-е страни-членки, и съответната страна-членка. Така че Европейската комисия играе важна роля по отношение на проверяването на законодателството на страната-кандидатка и съответствието му със законодателството на общността. Освен това ЕК спомага за координацията и хармонизацията на преговорните позиции. Но самото преговаряне се провежда от председателството.

Задоволителен ли е начинът, по който в България се харчат парите от европейските фондове?

За съжаление установихме доста слаба усвояемост през последните години, през последните месеци, на средства от европейските фондове. Това води до големи закъснения в изпълнението на проектите в двете страни. В нашите контакти често повтаряме, че трябва да се усили капацитетът за усвояване на средства по предприсъединителните програми. Защото, когато един ден Румъния и България станат членки на ЕС, те трябва да могат най-пълноценно да се възползват от съответните фондове.

В БЪЛГАРИЯ Е СЛАБА УСВОЯЕМОСТТА НА СРЕДСТВА ОТ ЕВРОПЕЙСКИТЕ ФОНДОВЕ, КОНСТАТИРА АЛЕН СЕРВАНТИ ОТ ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ В ИНТЕРВЮ ЗА ПОРТАЛ ЕВРОПА

По същите механизми ли се работи и в страните от Западните Балкани?

Механизмът е същият – от 2007 г., страните от Западните Балкани са част от т.нар. предприсъединителен инструмент. Отначало те няма да се ползват от същия обем фондове – идеята е, стъпка по стъпка, националните администрации да се включват в подготовката на проектите като етап към интеграцията.

Страните от Западните Балкани, които дискутират днес (вчера, бел.ред.) в София във ваше присъствие бъдещето си, имат ли според вас посока за развитие, различна от европейската – особено в случай, че разширяването на ЕС се забави или спре?

Европейската комисия през януари обнародва обръщение към страните от Западните Балкани. В него Европейската перспектива, перспективата им за присъединяване, бе потвърдена. В Брюксел – включително в Комисията – тези държави вече са интегрирани в Генерална дирекция "Разширяване": миналата година стана това, когато Комисията се реорганизираше... Така че – що се отнася до нашето мнение, мнението на ЕК – то ние мислим, че съществува европейска перспектива за този регион. Трябва да я подготвим, преди да я превърнем в реалност, чрез споразумения за стабилизиране, за асоцииране – това е в процес на договаряне със самите държави. А подобни споразумения предвиждат, чрез използване на финансовата помощ на общността, постепенно да се хармонизират законодателствата и да се въведат административните инструменти за въвеждане на *acquis communautaire*. Така стъпка по стъпка ще се подготви възможността за присъединяване, макар и днес да не може да се посочи дата за това.

Ален Серванти работи в Европейската комисия от 1971 г. и заема различни длъжности. Серванти участва в София в Първата годишна конференция на Балканската комуникационна мрежа на центрове за стратегически изследвания. В работата на конференцията бе включена дискусия за европейските перспективи на балканските страни – както от гледна точка на икономическите последиствия, така и от политическите предизвикателства на процеса на разширяването на ЕС. Балканската комуникационна мрежа обхваща 21 изследователски центрове от 9 балкански страни – Албания, Босна и Херцеговина, България, Хърватия, Гърция, Македония, Румъния, Сърбия и Черна Гора, Турция, които учредиха структурата миналата година в Анкара. Инициативата за учредяването бе на Центъра за стратегически изследвания към външното министерство на Турция, съвместно с български и румънски партньори, сред които Европейският институт.